

Tekmesi Vurulmuş Sandalyeler

– Kazım Dođan · 06 Mayıs 2011

TEKMESİ VURULMUŞ SANDALYELER...

Tekmesi vurulmuş sandalyelerde,
Asılı kaldı ölkemin başı...
Duracak mı sandınız ey teslimiyetçiler
Vatanseverlerin bağımsızlık savaşı...

Dağlarımız bahar kokardı,
Kekik toplardık sekilerinden
Taş, toprak kayardı ,
ayaklarımızın altından...
Siz hiçbir şeyden habersiz uyurken
Yataklarınızda,
Yardan, ana kokusundan uzak
Yıldız gibi kayardık uçurumlardan...

Şarkıyla ya düşürmesin oy oy
Allah sevdiği kulunu
Muhbir kokan yollara
Uğratmasın hiç yolunu
Soldururlar yediveren çiçekleri
Kaptılar mı bir kolunu...

Etrafını kesif bir lağım kokusu alır memleketimin
Mapuslar nergis kokar, yediveren gül kokar,
Tekmesi vurulmuş sandalyelerde
Üç fidan toprağa selam durur
Çakal gezer şehirlerde, kırlar sırtlanın olur
Sesi kesilir halkın, korku egemen olur

Üç fidanlar olmazsa ey halkım
Baskı olur, zulüm olur kan olur,
Demokrasi rafa kalkar meydan faşizmin olur...

Onlar kancık geceleri korkutan,

Birer bağımsızlık savaşçılarıydı,
Onlar koca 6. Filo conilerini denize döken
Yiğit birer vatansever delikanlılardı...

Tekmesi vurulmuş sandalyelerde
Gururlu bir duruşla,
Devrimci gibi baktılar celladın suratına
Cellat korktu, kalem kıranlar korktu da
Onlar gururla, şerefle korkmadan toprağı selamladılar...

O toprakta üç Fidan,
Biri Deniz,
Biri Yusuf,
Biri inan
Onlar ölmediler ki
Geride bıraktılar binlerce fidan...
O fidanlar büyüyor,
Oluyor koca orman...
Korkun Denizlerden hainler
Yutacak dalgalar vatanını satanları
Geliyor büyük tufan...

(Kahrolsun özgür düşünmeyenler,
Özgürlüğe diken ekenler
Kahrolsunlar ki var olsun ülkemde
Hep ülkeme özgürlük çiçekleri dikenler...)